

Projekt Naše Košice sa vydaril

Dobrovoľníci odviekli v sobotu kus dobrej roboty. Na spoločnom stretnutí v Športovo-zábavnom areáli na Alejovej ulici im za ňu po boku s manželkou Kathleen poďakoval prezident U. S. Steel Košice Georĝe F. Babcoke.

(dokončenie z 1. str.)

hendikepovaní ľudia. Tých všetkých spojila myšlienka nezištnej pomoci iným.

V sobotu popoludní sa dobrovoľníci zišli na spoločnom stretnutí v Špor-

tovo-zábavnom areáli na Alejovej ulici. Mnohí plní dojemov a určite všetci s pocitom dobre vykonanej práce. Na všetkých tu čakal dobrý guláš, zaslužený oddych spríjemnilo vystúpenie Mariá-

na Čekovského, Tomáša Kraka a Martina Krausa.

„Dnešný deň vyšiel úžasne,“ prihovril sa im prezident USSK Georĝe F. Babcoke po boku s manželkou Kathleen.

O dobrú náladu na vyhodnotení podujatia sa postaral i populárny Marián Čekovský.

„Počasie bolo vynikajúce, odviekli sme kus dobrej roboty vo viacerých lokalitách,“ konštatoval a poďakoval sa všetkým, ktorí prispeli ku koordinácii i realizácii jednotlivých aktivít. „Je mimoriadne zaujímavé a dôležité vidieť, koľko ľudí prišlo podať pomocnú ruku. Rovnako ako aj ich rodinných príslušníkov. Vám všetkým patrí poďakový poklesk. Je to aj výsledok úžasného partnerstva medzi súkromným sektorom a mestom. Na týchto základoch budeme budovať našu spoločnú budúcnosť. Tieto dva dobrovoľnícke dni by sa nemohli uskutočniť bez ľudí ako ste vy. Bez dobrovoľníkov. Napriek tomu, že sme nimi všetci, radi by sme sa pri tejto príležitosti poďakovali jednému z nás,“ povedal prezident a pozval k mikrofónu Romana Jesenského, ktorému odovzdal cenu Dobrovoľník U. S. Steel Košice 2008. R. Jesenský bol účastníkom všetkých dobrovoľníckych podujatí, ktoré doteraz spoločnosť U. S. Steel Košice organizovala. Je dlhoročným darcom krvi, pomáhal pri prvej akcii v ZOO, v charitatívnom stánku počas Košíckých Vianoč na Hlavnej ulici, počas Dňa narcisov

I v sobotu bol Športovo-zábavný areál plný detí zamestnancov, ktorí sa zúčastnili na projekte Naše Košice.

Účastníkom projektu Naše Košice pozdravil i primátor mesta František Knapík. „Chcem vyjadriť úprimnú radosť nad tým, že dobrovoľnícky projekt Naše Košice pod gesciou U. S. Steel Košice a v spolupráci s Nadáciou Pontis mal taký úspešný štart. Bol to správny krok. Samospráva mesta podporuje aktivity, ktoré veľmi užitoč-

projekt má pred sebou užitočnú perspektívu a že sa v budúcnosti dostane aj do iných oblastí, kde je dobrovoľnícka pomoc potrebná.“

Spoluorganizátorom podujatia Naše Košice bola bratislavská Nadácia Pontis, ktorá je okrem iného i administrátorom Business Leaders Forum – neformálneho združenia spoločensky

Je po brigáde, chvíľa odpočinku dobre padne...

i v Dome pokojnej staroby. Hutníkom je už dvadsiaty šiesty rok. Začínal v Tepelnej valcovni, dnes je strojníkom čistiarne odpadových vôd v Sokofanoch, zamestnancom DZ Energetika.

ným spôsobom podnecujú a rozvíjajú vlastný občiansky potenciál, vzťah Košičanov k svojmu mestu, prostrediu, v ktorom žijú, organizáciám, ktoré v meste pôsobia. Verím, že tento

zodpovedných firiem. Jeho programový riaditeľ Pavol Hric netajil, že z košíckeho podujatia si odnáša veľa dojemov, zážitkov a inšpirácií.

Magdaléna FECURKOVÁ

„Cena patrí všetkým kolegom, dobrovoľníkom USSK...“

Cenu Dobrovoľník U. S. Steel Košice 2008 prevzal od prezidenta spoločnosti Georĝea F. Babcoka Roman Jesenský, zamestnanec DZ Energetika.

Chcem sa poďakovať odboru Vonkajšie vzťahy USSK a Oceli východu za skvelú organizáciu náročného projektu Naše Košice. Aj nebo videlo, že sa ľudia dobrovoľne spojili pre svoje mesto, takže nám prišlo aj počasie. Ja som si opäť dobre vybral. V geriatrickej sv. Lukáša všetko dobre „kľapalo“ pod manažovaním pani Šoltésovej. Náradie bolo neustále v činnosti a všetko sme stihli do stanoveného času. Oživením bol príchod basketbalistiek, majstrov SR, ktoré sa hneď po príchode zapojili do práce. Potešila ma aj pomoc prezidenta USSK a jeho manželky a tiež opäť dobrá partia. Zbadal som tam známe tváre dobrovoľníkov z minulého roku.

Vrcholom úspešného dňa bolo pre mňa vyhodnotenie projektu Naše Košice v detskom areáli. Po dobrom guláši v kruhu kolegov – dobrovoľníkov mi udelili cenu Dobrovoľník U. S. Steel 2008. Prekvapilo ma to a zároveň potešilo. Keď som sa v nedávnej minulosti hlásil k dobrovoľ-

níctvu, táto cena rozhodne nebola mojim cieľom. Necítim sa byť najlepším, zrejme rozhodla moja stopercentná účasť na dobrovoľníckych akciách. Táto nádherná firemná cena patrí všetkým kolegom – dobrovoľníkom USSK. V mojom príbýtku mi bude pripomínať krásne zážitky, ktoré som zažil na brigádach – od prvej akcie v ZOO až po tú zatiaľ poslednú. Pár hodín po jej prevzatí od prezidenta USSK si ešte neuvedomujem jej význam. No jedno viem už teraz. Táto cena je výnimočná v tom, že je krásna, jedinečná a že bola udeľená po prvý krát v novodobej histórii dobrovoľníctva východoslovenských železniarní. Latka je postavená vysoko. Táto cena mi bude pripomínať, že netreba poľaviť v nasadenom tempe ani v budúcnosti. Svojim príkladom chcem pritiahnúť aj iných kolegov, susedov, rodinu... Teším sa na ďalšie dobrovoľnícke akcie.

Roman JESENSKÝ, hrdý dobrovoľník U. S. Steel Košice 2008

Komu sme pomáhali

- Arcidiecéznej charite Košice
- ArtEste - polyestetickému vzdelávaniu znevýhodnenej mládeže
- Centru voľného času Domino
- Detskej organizácii Frigo
- Lige proti rakovine
- Materskému centru Stonožka
- MŠ Trebišovská
- Národnej transfúznej službe
- Nemocnici Šaca - Hematologicko-transfúziologickému oddeleniu
- N.O. Maják
- OZ Usmej sa na mňa
- Spoločnosti detí z detských domovov Úsmev ako dar
- Športovo-zábavnému areálu MČ Juh
- Únii vzájomnej pomoci ľudí a zvierat
- Vysokošpecializovanému geriatrickému ústavu sv. Lukáša
- ZOO Košice
- ZŠ Gemerská
- Rómovia v obci Veľká Ida pomáhali sami sebe: maľovali domy a čistili ich okolie

Počas dvoch dní prišli pomôcť zamestnanci

- U. S. Steel Košice (vrátane jej dcérskych spoločností a firiem, ktoré pracujú v jej areáli - Reliningserv, SBS, Vulkmont, Obal-Servis)
- Tesco Stores SR, a.s.
- VÚB
- Východoslovenská energetika
- A&D Global Business Relations
- Americká obchodná komora na Slovensku (AmCham)
- Mesto Košice
- Správa mestskej zelene
- Elpro, Hi-Reklama

Foto: Ivan FLEISCHER, Ján KISUCKÝ, Jana ŠLOSÁROVÁ a Milan KATUNSKÝ

Dali sa do roboty, aby deťom umožnili prežiť v novovybudovanom stanovom tábore v košickej ZOO dni plné zábavy a poučenia.

„ZOO je naša srdcovka!“

„Verím, že počasie vydrží,“ nechala sa počuť **Gabriela Sinčáková** v slinkom zaliatej zoológickej záhrade. Bolo krátko po deviatej hodine, keď zručnými ťahmi štetca nanášala, hneď vedľa manželky prezidenta U. S. Steel Košice **Kathleen Babcockovej** zabranej do práce, prvú vrstvu tmavohnedého luxolu na drevené dielce konštrukcie budúcej kostry stanu. Neďaleko sa rovnakej činnosti venovali jej kolegyně z odboru účtovanie majetku **Malvína Vargová** a **Eva Koneracká**, ktoré prišli pomôcť pri výstavbe stanového tábora aj so svojimi deťmi. Ktovie, možno si niekedy v budúcnosti, až podrastú, budú môcť vyskúšať, ako chuti stanovačka v tomto nádhernom kuse prírody...

„Všetky tri sme boli včera darovať aj krv,“ stihla ešte prezradiť G. Sinčáková, ktorá si dala, ako sa vraví, pustiť žilou po prvýkrát v živote. „Páčia sa mi také akcie,“ konštatovala. „Lebo sú zmysuplné.“

Len niekoľko metrov ďalej sa s krompáčmi a lopatami činilo zopár chlapov. Rukávy si vysúkali prezident U. S. Steel Košice **George F. Babcoke**, primátor Košíc **František Knapík**, viceprezident pre financovanie **William C. King**, generálny manažér pre technický servis zákazníkom **Michael J. Rogers**, riaditeľ pre vonkajšie vzťahy **Ján Bača**, ku ktorým sa pridal i štipendista USSK **Mišel Batmend** a domáci hostiteľ, riaditeľ ZOO **Štefan Kollár**. Vy-dolovanou zeminou potom spevňovali terén okolo základov stanových konštrukcií. Popri roboty si čas na kus reči našiel aj primátor. Dobrovoľníctvo je mu blízke. Rád si spomína najmä na jednu akciu. „Pred niekoľkými rokmi sme s chlapcami, ktorí sa venovali skautingu, likvidovali čierne skládky. Pustili sme sa do toho, nebolo to jednoduché, ale keď sme po približne šiestich hodinách robotu dokončili, ostal nám vynikajúci pocit. Takéto aktivity, ak majú zmysel, sú fajn.“

Drevené dielce bolo treba najprv ošetriť luxolom.

A svojím spôsobom aj formujú človeka. Ťažisko mojej dnešnej dobrovoľníckej práce je v ZOO. Kvitujem, že sa realizujú viaceré aktivity na miestach, kde je pomoc potrebná a kde nemajú dostatok prostriedkov na to, aby všetko bolo tak, ako by sme si to želali.“

„Zoológická záhrada je naša srdcovka,“ povedal Oceli východu **Ladislav Nemeč** z BScE i za **Miroslavu Salajovú** z lekárne v Optime, s ktorou spoločne natieral budúce prične. „A potom... Čo v meste?“

V sobotu sa do vybudovania stanového tábora v tesnej blízkosti Gazdovského domu v košickej ZOO s vervou pustilo približne tridsať dobrovoľníkov. Boli medzi nimi najmä hutníci, štipendisti ale i zamestnanci iných organizácií, vrátane ZOO. Vďaka nim bude môcť prvá skupina detí zažiť pod dozorom dospelých dobrodružnú noc z 31. mája na 1. júna tohto roku.

Magdaléna FECURKOVÁ

Foto: Milan KATUNSKÝ, Ivan FLEISCHER

Do kopania a vozenia zeminu, ktorá posluží na spevnenie základov, sa pustil aj prezident USSK **George F. Babcoke**.

Poriadnu silu bolo treba vynaložiť, kým drevenú konštrukciu stanu uložili na určené miesto. V popredí zľava riaditeľ ZOO **Štefan Kollár** a primátor Košíc **František Knapík**, vzadu hutník, **Jozef Taraba**.

Dnes ja tebe, zajtra ty mne

Naše Košice oslovili bezmála stovku bezpríspevkových darcov krvi

V čakárni Hematologicko-transfúziologickej oddelenia Nemocnice-Šaca, 1. súkromnej nemocnice, vo Vstupnom areáli U. S. Steel Košice, čakalo v piatok, 16. mája, zopár minút po šiestej hodine ráno, na odber krvi už dvadsaťosem záujemcov. **Marián Stahura** z Energetiky prišiel prvý. O publicitu nestál, prezradil iba, že patrí k pravidelným darcom krvi. Cielene, povedal, sa do projektu Naše Košice nezapojoval, prišiel, lebo mu to práve v tento deň vyhovovalo. Rovnako ako **Jozef Compel** z aglomerácie Vysokých pecí. „**Chodievam darovať krv pravidelne, tento rok je to po druhý raz a osemnásť raz v poradi. Akciu Naše Košice nepo-**

V čakárni transfúziológie vo vstupnom areáli sa v piatok počas dňa vystriedalo 72 darcov krvi.

so sa stal pravidelným bezpríspevkovým darcom. K darcovstvu som priviedol aj syna, aj keď on zatiaľ chodievá skôr nepravidelne. Ak dá Boh a budem zdravý, chcem krv darovať aj naďalej,“ dodal.

Ružno bolo aj na pracovisku Národnej transfúznej služby SR na Trieske SNP 1 v Košiciach. Aj sem prichádzali darcovia už od skorého rána. Toto miesto si vybrali najmä zamestnanci firmami sídlivými v meste, došli aj železiari. Dobre naladená skupinka mladých z hypermarketu Tesco čakala ešte na povinné vyšetrenie pred odberom. „**Informáciu o projekte Naše Košice som si všimol na výveske vo firme a zapojil som sa,**“ rozhovoril sa **Alexander Rimek**. „**Krv chodievam darovať pravidelne, dnes je to po desiaty raz.**“ V čakárni sme stretli aj päťicu mladých z Hi-Reklamy. Dvaja síce trochu posmutneli po výroku lekárky, že dnes z odberu nič nebude, kolegovia, ktorí pri vyšetrení obstáli, sa však držali stoicočne. Informačný architekt BSCe **Stanislav Rihák** z U. S. Steel Košice patrí medzi pravidelných darcov krvi. Viani sme ho počas dobrovoľníckych dní stretli na transfúziológii

gii v poliklinike šačianskej nemocnice. „**Tohto roku som zvolil transfúziu službu v meste, chcel som si to vyskúšať. A aké mám dojmy? Transfúzia vo vstupnom areáli je vynovená, upravená, má potrebné prístrojové vybavenie. Celkovo na mňa pôsobí domácejšie, i keď samozrejme, aj tu som stretol príjemných ľudí. Krv chodievam darovať pravidelne, dnes som po dvadsiatom druhom odbere. Vyšiel mi práve termín, tak som podporil projekt Naše Košice.**“

Na transfúziológii šačianskej nemocnice vo vstupnom areáli už v stredu a štvrtok uplynulého týždňa darovali krv pre Naše Košice 11 ľudí, v piatok prišlo 72 bezpríspevkových darcov, 51 z nich reagovalo na projekt dobrovoľníckych dní. Po prvý raz sa rozhodlo darovať krv 13 ľudí. Na pracovisku Národnej transfúznej služby v Košiciach prišlo akciu podporiť 29 Košičanov. Z nich štrnásť boli zamestnanci oceliarskej spoločnosti.

Skvelá myšlienka urobiť niečo nežité pre druhých oslovila 91 Košičanov.

Iveta FIALOVÁ
Foto: Jana ŠLOSÁROVÁ

Gabriela Sinčáková sa pridala k prvodarcom krvi.

ková a **Eva Koneracká** boli na transfúziológii po prvý raz v živote. „**Podnetom darovať krv bola pre nás práve táto dobrovoľnícka akcia, o ktorej informovala Ocel východu,**“ povedala pani Gabriela. „**Dlhšie sme sa o tom s kolegynou rozprávali a nakoniec sme sa prihlásili. Sme v pohode. A či prideme aj nabudúce? Za seba môžem povedať, že asi áno,**“ dodala medzitým, čo sa odberný vak pomaly naplnal jej krvou. Na svoj druhý odber v živote čakal i mladý **Miroslav Šándor** z Vulkmontu. „**Po prvý raz som krv daroval ešte ako študent, teraz to bolo spontánne rozhodnutie. Áno, o akcii som vedel z Ocele východu, ale neprihlásil som sa. Prečo? Sám neviem...**“ Projekt svojou prítomnosťou podporil aj energetik **Peter Marcin**. „**Ak sa dá, chodievam krv darovať pravidelne štyrikrát do roka. Dnes to bude po dvanásť raz. Naše Košice majú prítomnosť na transfúzke trochu urýchlili, prišiel by som o zopár dní neskôr. A prečo to robím? Ako stredoškôlak som mal dosť ťažký úraz. Cítim povinnosť aj takouto formou splatiť to, čo som dostal...**“ Podobné pohnutky priviedli k darcovstvu aj dlhoročného zamestnanca Rúrovne divízneho závodu Hutnícka druhovýroba **Jozefa Boháča**. Na tomto pracovisku si odkrútil už štyri desiatky rokov a v piatok čakal na svoj osemdesiaty šiesty odber krvi. „**Pred rokmi som pri úraze, ktorý sa nestal v zamestnaní, prišiel o ruku. Približne v tom čase**

visku si odkrútil už štyri desiatky rokov a v piatok čakal na svoj osemdesiaty šiesty odber krvi. „**Pred rokmi som pri úraze, ktorý sa nestal v zamestnaní, prišiel o ruku. Približne v tom čase**

Päťica mladých z Hi-Reklamy prišla darovať krv na košické pracovisko Národnej transfúznej služby. Až do odberného kresla sa dostali nakoniec traja.

znám,“ reagoval na našu otázku, či vie o dobrovoľníckych dňoch. Naopak, zámočníci **Juraj Hromňák** a **Daniel Jac** z Teplej valcovne sa pridali k takmer stovke tých, ktorých podujatie, špeciálne bezpríspevkové darovanie krvi, oslovilo. „**Boli sme tu aj viani,**“ pripomenuli sa. „**A niektorí kolegovia sa chystajú v sobotu pomáhať v Dome pokojnej**

staroby na Južnej triede,“ prezradili. Na svoj dvadsiaty štvrtý odber čakal rušňovodič **Martin Bartko**. „**Chýba syn Marek, ktorý ma na dnešný odber nahovoril. Nemohol prísť. Má tu však kamaráta Gabriela Šipoša.**“ Iba 24-ročný mladík prišiel v piatok darovať krv po štrnásťkrát, hoci tentoraz mimo ohlásenú akciu. Ekonomky **Gabriela Sinčá-**

Zbierku šatstva pre ľudí v hmotnej a sociálnej núdzi podporilo 105 darcov

Odkázaným vyše šesťdesiat plných škatúl

Dôchodcovia z Jesene života urobili pri zbierke šatstva kus dobrej roboty.

Viac ako šesťdesiat veľkých kartónových škatúl dokázali naplniť šatstvom dobrovoľní darcovia, ktorí sa v uplynulý piatok a sobotu rozhodli aj takouto formou podporiť projekt Naše Košice. Pomoc ľuďom v hmotnej a sociálnej núdzi oslovila 105 ľudí, ktorí prispeli pánskym, dámskym, detským ošatením, posteľnou bielizňou, uterákmi, ale

i obuvou. Pomoci pri zbierke sa ochotne ujali, ako už neraz v minulosti, naši bývalí kolegovia – dôchodcovia, ktorí prijímali a triedili veci priamo v priestoroch Občianskeho združenia Jesen života na Luniku II. V Dome pokojnej staroby v Košiciach na Južnej triede sa rovnakej roboty ujali zamestnankyne Charitného domu sv. Alžbety na Bosákovej ulici

a Krízového centra na Alejovej ulici. Na Terasu smerovali najmä kroky železiarov, súčasných, ale i bývalých. Jedným z nich bol aj **Vendelín Mišalka**. „**To už bolo dávno,**“ prezradil medzi tým, čo na stôl kládol plné vrecia najmä dámskeho šatstva. „**Od roku 1956 som pracoval v Hydrostave a stal som železiarom,**“ pyšne dodal. „**Veľmi rád by som**

sa do firmy niekedy pozrel a prešiel sa po starých miestach... Dúfam, že dcérine veci niekomu ešte prospejú. Viete ako to je, ženy nakupujú, nakupujú a potom to už nechcú...” zasmial sa. „**Zide sa všetko,**“ uviedla sociál-

na pracovníčka **Helena Havrilová**, ktorá dobre pozná takmer každého bezdomovca zdržiavajúceho sa na území mesta. „**Chýbajú nám však aj iné veci, najmä taniere, príbory, hrnce, potešili by aj funkčné rádioprijímače či televí-**

zory.“ **Katarína Sarková** spolupracuje so ženami – matkami, ktoré hľadajú útočisko v krízovom centre na Alejovej ulici. „**Keď prídu k nám, nemajú nič. Vôbec nič. Okrem šiat však potrebujú aj uteráky, posteľnú bielizeň, niečo na osobnú hygienu, chýba oblečenie pre najmenšie deti... Nič z darovaného nevyhodíme. Nevhodné šatstvo rozstriháme a ženy z nich vyrábajú koberce...**“

Tí, ktorí majú s charitou tohto typu už skúsenosti, vedia, ako, komu a čím môžu najlepšie pomôcť. Je to preto, že tak robia sami ochotne a nežitne. Jednou z takýchto ľudí je určite i **Mária Mitrová**, ktorá prišla v piatok do zberného centra na Južnú triedu s plnou taškou. Prečo? „**Rada pomáham. Dnes som tu so šatstvom, v minulosti som priniesla aj rôznych drogistických tovar – mydlá, solínu, ale i plachty, či novú posteľnú bielizeň,**“ uviedla. „**Teraz som sa zasa dozvedela, že posteľná bielizeň chýba, tak sa doma po niečom poobzerám,**“ lúčila sa.

Za jeden a pol dňa sa vyzbieralo toľko vecí, koľko pri podobných zbierkach za týždeň.

Iveta FIALOVÁ
Foto: Jana ŠLOSÁROVÁ

V Dome pokojnej staroby pri preberaní darovaných vecí od Márie Mitrovej (vpravo) Helena Havrilová a Katarína Sarková.

Schátraná terasa a dvor geriatrického ústavu v Košiciach sa aj za pomoci dobrovoľníkov mení na oázu pokoja

Pacienti budú môcť už čoskoro oddychovať v peknom parčíku

Dobrovoľníci upravili terén a pripravili ho na výsadbu stromčekov a okrasných kríkov.

Dobre naladená partia ľudí, dobrovoľníci, starí známi i nováčikovia, čakala v sobotu ráno i pred Vysokospecializovaným odborným ústavom geriatrickým sv. Lukáša v Košiciach na Strojárskej ulici. Všetci s chuťou pracovali. Rodinu Jesenských reprezentovali traja muži. Bratia Roman a Ivan i Ivanov syn Jakub. „Vlani som bol v Dome pokojnej staroby, tento rok tam náukali ľahšiu robotu – maľovanie, ja som chcel niečo náročnejšie, tak som sa rozhodol pre geriatriciu,“ prezradil Roman Jesenský. „Sme pripravení pracovať na terénnych úpravách,“ pridala sa Ivan Jesenský. „Myslím, že aj deti treba priučať robote,“ mrkol na syna Jakuba, inak hokejistu HC Košice, člena družstva starších žiakov. Pomôcť prišla aj študentka Ekonomickej fakulty Technickej univerzity v Košiciach Xénia Michalčíková, štipendistka U. S. Steel Košice. „Firma ma podporuje, cítim sa byť zaviazaná pomôcť. Zdalo sa mi zaujímavé prísť práve na geriatriciu,“ vysvetlila svoj dôvod účasti. Roman Fedák

z odboru inžiniersko-technických služieb chcel pomôcť dobrej veci a zároveň

potešiť i svoje deti. „Chcem, aby mohli zažiť v novovybudovanom tábore v ko-

Pri natieraní zábradlia terasy Ludmila Juríčková a Alžbeta Tiszová.

šickej ZOO noc z 31. mája na 1. júna.“ Dvojica Pavel Babej a Pavol Petráš z oblasťných dielni 2 (na dňoch dobrovoľníckych sa zúčastnili už vlani) si tento rok priniesli posily – kolegov Adama Weisza, Jozefa Mlynaroviča a Dušana Šípka. „Budeme betónovať,“ prezentovali svoje odhodlanie chlapi, ktorí sa po celý čas aj kamarátsky podpíchovali,

Ženy dostali do rúk drôtené kefy, štetce a farby, hrable, chlapi motyky, fúriky, krompáče. Terasa i dvor sa menili do slova za hodinu na hodinu. Viceprezident pre technológiu Patrick J. Mullarkey s manželkou Carol sústredene natierali zábradlie, ničím a nikým sa nedali vyrušovať ani generálny manažér pre Výskum USSE Michael L. Simko.

roku bude snažiť zabehnúť v Košiciach aspoň polmaratón. Zahanbiť sa nedali ani basketbalistky majstrovského tímu Kosit 2013 Košice. Jurčenková, Jalčová, Čikošová, Egedová, Kováčová, Minčíková, Čarnoká a dvaja manažéri tímu zapadli okamžite do partie.

O premenu kedysi zarasteného skladiska stavebného odpadu sa po-

Okolie geriatrického ústavu na Strojárskej ulici bude po ukončení sadových úprav príjemnou oázou na oddych.

vraj inak by „makali“ na chalupe alebo sedeli doma pred televízorom....

O robotu pre každého sa postaral riaditeľ ústavu Peter Pavlov so svojim tímom. Rukávy si spolu so železiarmi vysúkali aj 24 zamestnancov ústavu. „Snažili sme sa už vopred na dnešný deň pripraviť. Na časti zábradlia terasy sme vymenili poškodený plech, spredu sme terasu tiež opravili, máme hotový takmer celý betónový chodník. Dnes chceme zábradlie očistiť, namaľovať, dokončiť prístupový chodník, osadiť lavičky, urobiť terénne úpravy. Mysleli sme, že stihneme zasadiť aj stromy a kríky, ale dohodli sme sa so Správou mestskej zelene, že to bude až v najbližších dňoch.“

Zo ZOO dorazili tiež prezident U. S. Steel Košice George F. Babcock s manželkou Kathleen a primátor Košíc František Knapík. Hoci muži už mali jednu poriadnu „sichtu“ za sebou v zoológickej záhrade pri stavbe stanového tábora, od roboty sa neodťahovali a stihli sa aj zoznámiť s dobrovoľníkmi. Bežkyňa Alžbeta Tiszová našla spoločnú reč s G. Babcockom. Obidvaja majú za sebou niekoľko maratónov. Prezident zabehol päť, štyri spolu s otcom a jeho najlepší čas je 3 hodiny 33 minút. Betka ich má v nohách „o niečo viac“, až tisíc kilometrov, veď už stihla odbehnúť viac ako sto maratónov. Jej najlepší čas 3:02:32 si vyslúžil uznávané pokývanie hlavy šéfa firmy. A i príslub, že sa tohto

staralo 53 nadšencov. Ešte toto leto bude terasa a pekný park miestom príjemného posedenia pre klientov ústavu a ich rodinných príslušníkov. Stane sa tak po osemnástich rokoch existencie ústavu.

„Som veľmi spokojný, že prišlo toľko nadšených dobrovoľníkov,“ komentoval výsledok roboty popoludní riaditeľ ústavu P. Pavlov. „Samy by sme za jeden deň nestihli urobiť to množstvo práce, ktoré tu dnes pribudlo. Ostáva ešte opraviť schodisko na terase, vyasfaltovať chodníky a dokončiť sadobové úpravy. Budem rád, ak by sa tu zišla podobná partia ľudí aj niekedy v budúcnosti.“

Iveta FIALOVÁ
Foto: Jana ŠLOSÁROVÁ

„Tá zmena je úžasná...“

Ak existuje miesto, kde sa ruky dobrovoľníkov podpísali na takmer neuvěřiteľnom výsledku, tak je to nesporne park v Dome pokojnej staroby na Alejovej ulici v Košiciach. Nádherné priestory s majestátnymi stromami dokázali počas dvoch minuloročných akcií dob-

rovoľníci z U. S. Steel Košice zmeniť na nepoznanie. Dnes sa park pýši hebkým trávnikom, novými chodníkmi, osadenými lavičkami, na ktorých sme v sobotu predpoludním zastihli v spoločnosti ošetrujúceho personálu odpočívať spokojných starych. Len po očku sledovali

Pomáhal v vlani, prišiel aj tentoraz. Viceprezident pre ľudské zdroje Martin Pitorák pri natieraní murovaného oplotenia.

Vďaka dobrovoľníkom, ktorí nám takto zapožovali, získal park v Dome pokojnej staroby na Južnej triede v Košiciach opäť krajišu tvár.

prácu ľudí, ktorí sem opäť prišli plní odhodlania. „Došperkovať“ oázu pokoja a oddychu. Perfektný dojem kazil už len nevábný vzhľad murovaného oplotenia, na ktorom sa podpísal zub času.

„Tá zmena je úžasná, však? Až ma hreje pri srdci,“ konštatovala Allica Štarková z Arcidiecéznej charity. „A keď dáme do poriadku i oplotenie, bude to krásna.“ Marián Fecko z dcér-

skej spoločnosti Labortest, ktorý pri rekonštrukcii parku pomáhal od začiatku, mal rovnaký názor. „Pamätáte si, ako to tu vyzeralo pred rokom? Narobili sme sa, ale stálo to za to.“ Pohľad, ktorý ponúkal slnkom zaliaty park ocenili aj viceprezident pre ľudské zdroje Martin Pitorák a jeho manželka Beáta, ktorí na jeho zvelaďovaní pracovali aj vlani. Partia, ktorá sa tu zišla, si teda nebo-

la celkom neznáma. A nechýbala ani rodinka Makróczyových.

Kým chlapi dávali nové šaty oploteniu, mimochodom, náterová béžová farba sadla do prostredia ako uliata, ženy sa postarali o úpravu záhonu uprostred nádvorja. Tu sme zastihli pri robote i trinášť dobrovoľníkov zo Zväzu sluchovo postihnutých v Košiciach.

„Veľmi sa nám zapáčila myšlien-

ka, ktorú projekt Naše Košice priniesol,“ povedala nám za všetkých riaditeľka mestskej pobočky zväzu Agnesa Mafašová. „Je dobré pomáhať tým, ktorí to potrebujú. Viete, aj my sme niekedy odkázaní na pomoc druhých a práve preto chceme ukázať, že vieme pomôcť tiež aj my. Preto sme tu!“

Magdaléna FECURKOVÁ
Foto: Milan KATUNSKÝ

„Prišli sme len tak. Urobiť deťom radosť.“

ZŠ JUHOSLOVANSKÁ

V chodbe Základnej školy na Juho-slovenskej ulici, na Sídlišku Ťahanovce, ktorá integruje sluchovo postihnuté deti a deti s poruchami učenia správania v rámci špeciálnych tried, bolo v sobotu rušno, a najmä hlučno už od rána. Presne o 9. hodine začali chlapi **Petra Polyáka**, riaditeľa DZ Zušľachtovne, rezať brúskami kovové konštrukcie – štyri šatne, ktoré podľa riaditeľa ško-

dárov, stolárov... Škola je veľká, sám nestíham,“ povzdychne si. „Dobrá akcia. Pre šikovných chlapov s úmyslom pomôcť druhým ako stvorenia,“ pridá sa **Ivan Mikle** z Občianskeho združenia Usmej sa na mňa, ktoré je komunitným partnerom projektu Naše Košice.

Rýchlym krokom prichádza medzi dobrovoľníkov ďalší z nich, **Cyril Lacco** z DZ Mechanika. „Neprihlásil som sa. Na chcem pomôcť. Môžem? Bý-

Na školskom dvore to vri. Dvaja muži rozoberajú s brúskou, kladivami a sekáčmi plechovú strechu z altánku. „Je to starý materiál. Potrebujeme výmenu. Škoda naň dávať farbu,“ povie muž, ktorý nestál o zverejnenie svojho mena a priezviska. „A načo? Veď kvôli tomu som tu predsa neprišiel. Že prečo som tu? Pre dobrý pocit. Celý týždeň sme v robote zavretí, no a keď príde sobota a nedeľa, treba niečo dobré

Najprv lavičky v MŠ na Ludovej ulici dostali vďaka rukám hutníkov nové drevo a neskôr aj nový náter.

Partia mužov okolo riaditeľa DZ Zušľachtovne Petra Polyáka (štvrtý zľava) odvieďa v ZŠ Juho-slovenská dobrú prácu.

ly **Alexandra Krajiňáka** už neplnili svoj účel. „Vieme si predstaviť lepšie využitie priestoru. Namiesto šatní tu bude oddychová zóna, tri-štyri stolnotenisé stoly,“ vysvetlí vzápätí.

Inšpekčnému zámočníkovi na pozdĺžnej deliacej linke **Zdenkovi Macejovi** i zmenovému zámočníkovi na PZL3 **Gabrielovi Pósovi** ide robota od ruky. „Sú to dobrí chlapi. Je na nich vždy spoľahlivosť,“ predstavuje ich spoľahlivú prácu P. Polyák. A chlapi ju hneď aj ukazujú s náradím, ktoré si do školy priniesli. „Tieto štyri kotvy treba uvoľniť, hornú časť odrezanej konštrukcie dať dole a potom pôjde aj spodná,“ pomáhajú si chlapi radami. Chytajú sa brúsok, sekáčikov a kladív a uvoľňujú jednu časť kovovej konštrukcie za druhou.

Pomôcť prišiel aj školník **Timotej Vajgel**. „Výborná pomoc! Častejšie a viac by jej bolo treba. Aj elektrikárov, vo-

vam tu... Neďaleko... Čo treba robiť?“ opýta sa nervóznejšie. „Veľmi radi vás tu vidíme,“ privíta ho riaditeľ školy. No ďalšieho do partie už niet. Bez veľkých rečí sa pridá do práce.

MŠ LUDOVÁ

V Materskej škole na Ludovej ulici (Terasa), ktorú navštevujú 48 telesne, zmyslovo i mentálne postihnutých detí z Košíc, je o 10. hodine ako v úli. Vyše dvadsiatka ľudí, prevažne z útvaru GM pre strategické suroviny, pracujú ako včielky. **Tibora Bodnára** stretávame v šatni škôlky. Práve desiatuje. Dokončil „vysprávky“ na stenách, čaká kým sadra uschne, aby ich mohol začať natierať. „Potrebujú hygienický náter. Farbu nemeníme, zostane zelená. Je pekná,“ prisvedčí. „Ludovú som si vybral náhodne. Vyhovovala mi dopravnou dostupnosťou,“ dodá vzápätí.

urobiť. Či pre seba alebo pre iných. To je jedno,“ doloží.

Obďaleč sa zručne oháňa benzínovou kosačkou ďalší muž. „Tráva veľmi rýchlo vyrástla. V ostatných dňoch často prší,“ snaží sa vysvetliť **Peter Vranay**, otec jedného z dieťaťa, ktoré chodíva do škôlky na Ludovej. Pri lavičke, ktorá bude o pár minút s novým náterom krajšia, stretávame **Helenu Lehotskú** a **Gabrielu Verešepajovú**. „Nemáme dôvody, prečo sme tu. Len tak. Urobiť deťom radosť. Bol to nápad nášho šéfa. Z tridsiatich nás tu je asi pätnásť. Ostatní darovali včera krv, poznášali šatstvo do zbierky,“ povie H. Lehotská. Pár metrov ďalej natiera druhú lavičku **Erika Bočeková**, predsedníčka OZ Usmej sa na mňa. Kúsok vedľa jej manžel Peter s kamarátom **Alexandrom Benedikom** upevňuje na betónový skelet pieskoviska drevené latky. Tiež si pri-

niesli vlastné náradie: vrtačku, vysávač, šraubovák, kladivá, pílu,.... „Aspoň si deti budú môcť posediť na nových drevoch,“ poteší sa.

Pod stromami, pri drtčke, podáva konáre **Anka Mišinová**. Veľmi rada prišla medzi svoje bývalé kolegyně pomôcť skrášliť prostredie deťom.

„Hey guys, come on! Help us,“ počujeme zrazu spoza plotu. Spoznáva-

me generálneho manažera pre strategické suroviny **Scotta Conleyho** a jeho zástupcu **Tima Westa**. Cez plot nám podávajú drevené hranoly. Budú na nové hojdačky. Nahradia staré, polámané. Prinášajú aj farby v spreji, zeminu a kvety. Od kohosi sa dozvedáme, že na materiál prispeli z vlastného vrecka. A z obchodu ho priviezli vlastným autom... „To je maličkosť,“ prehodí leda-

bolo **Scott**. „Maličkosť“, ktorá však nie je všedná.

ŠZŠ VOJENSKÁ

„Prirodzene, mám rád takéto aktivity,“ odpovedá na otázku generálny právny zástupca spoločnosti U. S. Steel Košice **John Wilson**, keď vystrie chrbát a narovná sa spod dverí v Špeciálnej základnej škole na Vojenskej ulici (Sídliško Kuzmányho), kde sa vzdeláva 135 mentálne postihnutých detí z celých Košíc. Spolu s ním natierajú dvere farbami v pastelových odtieňoch viaceré jeho kolegyně a kolegovia z právneho úseku. Generálny manažér pre sporovú agendu a špeciálne projekty **Brad Cramer** s manželkou **Kim**, synom **Joshom** a dcérou **Gillen** natierajú vonku drevený altánok. „Radi sme využili príležitosť prísť pomôcť,“ odvetí za celú rodinu **B. Cramer**. Pri nich stretávame jeho kolegov a kolegyně, napríklad **Martina Husára**, **Mariána Grúňa**, **Jána Geleňkyho**, **Žanetu Sadvárovú**, **Máriu Fedorčákovú**, ... Je krátko pred poľudním a šikovná partia už má takmer vymalované. „Stálo za to dokúpiť ešte viac farby,“ začujeme od kohosi. Prisvedčíme. Altánok je ako nový, dvere detí tiež nespoznajú. Mimochodom, na lavičky a altánok minuli asi sedem a pol litra, na dvere tried približne 15 litrov farieb.

Marián HUTNAN
Foto: **Ján KISUCKÝ**

Za krajšie dvere a pieskovisko môžu deti v ŠZŠ na Vojenskej ulici vďaka ženám a mužom z právneho úseku spoločnosti U. S. Steel Košice.

Dobrá chýr doletel až za hranice

Tim Martin (vľavo), **William Reder** (v strede) a **Matt Story** (v pokľaku) v Športovo-zábavnom areáli ukázali, že sa vedú zvať aj v kvetinovom záhone.

Sprevádzkarom Športovo-zábavného areálu (ŠZA) na Alejovej ulici **Petrom Ráčom** sme v sobotu hodinu po poľudní už mohli bilancovať. Šikovná partia 13 ľudí z úseku generálneho manažera pre inžinierske činnosti **Matta Storyho**, i ďalší, medzi ktorými stretá-

vame napríklad aj generálneho manažera pre stredo-európsky región **Gabriela Holuba**, odvieďa kus dobrej roboty: pri sprchách zasadila pätnásť smaragdových tují, na úpäti kopceka za amfiteátróm mladú lipu, záhon kvetov pri vstupe do areálu sa rozrástol o hod-

ný kus... Sadiť lipu pomáhali aj mladí hokejisti HC Košice – **Ladislav Ščurko** a **Richard Jenčík**. Po minulom roku si brigádu hokejisti zopakovali.

M. Storyho zbadáme v záhone. Spolu **Timom Martinom** a **Billom Rederom**. „Ukázali sme, že vieme zvlád-

nuť aj prácu, ktorú muži vraj veľmi neobľubujú,“ naznačí **M. Story**. Pár metrov ďalej sa s kvetmi v betónovom kvetináči a zeminou „mazná“ riaditeľka pre REACH **Petra Kráľová**. „Hlavne, že vydržalo počasie. Bol to fajn deň,“ dosvedčí. Na Alejovú prišla aj s dcérou **Klárkou**. Ak bolo treba, postarali

sa o ňu i o ďalšie deti šikovní animátori. Rôznymi hrami, súťažami... Vypomôcť prišli aj štípendistky **Mária Špaková** a **Lucia Špaková**. „Práve kvôli podujatiu Naše Košice som prišla do vášho mesta. Som z Kežmarku, študujem v Prahe finančnú matematiku na **Karlovej univerzite** a dopočula

som sa o tomto projekte. Myšlienka dobrovoľníctva sa mi veľmi páči. Je to veľmi dobrá akcia. Podobné podujatia by sa mohli robiť aj v iných mestách,“ nevie si vynachváliť pohodový deň v ŠZA študentka **Mária Špaková**.

Marián HUTNAN
Foto: **Ján KISUCKÝ**

Pod rukami riaditeľky pre REACH **Petry Kráľovej** opekneli v ŠZA vďaka zasadeným kvetom aj betónové kvetináče.

Veľa rúk veľa spraví

Únii vzájomnej pomoci ľudí a zvierat v Haniske prišlo pomôcť štyridsať dobrovoľníkov.

Veľa rúk veľa spraví. Pravda pravdúca. Klobúk dole nad tým, čo dokázali dobrovoľníci, ktorí sa podujali pomôcť v Únii vzájomnej pomoci ľudí a zvierat pri Haniske. Počas soboty to v útulku pre psov vyzeralo ako na mravenisku. Dvadsaťdva hutníkov a sedemnaásť aktivistov z únie si spoločne vyhrnuli rukávy a pustili sa do roboty, ktorej tu bolo poriadne veľa. Štyria bieli murári z dcérskej spoločnosti Reliningsu si privstali. **Jozef Dudáš, Tibor Kozej, Elemir Gábor a Jozef Bujnovský** krátko po siedmej hodine už rozkladali náčienie, pripravovali miešačku, pristavovali krosná. Kým dorazili ostatní, začali dávať do poriadku ošarpanú budovu, ktorá má po čase slúžiť na administratívne účely, ako vrátnica i klubovňa. Hrubým špricom omietali prvé metre štvorcové vonkajšej fasády domčeka už pred deviatou. A potom sa už niekoľko árový pozemok za plotom pri košickej oceliarni zaplnil desiatkami ľudí. Hrable, motyky, krompáče, lopaty, kliešte, fúriky i ďalšie náradie sa tu zišli ako soľ.

„Nečakala som, že tu príde toľko ľudí,“ zverila sa Oceli východu **Martina Hromotová**, ktorá sa už zapojila do nejednej dobrovoľníckej aktivity v réžii U. S. Steel Košice. „Je to fajn. Zlárnila som aj svoju mamu a priateľa.

A prečo sme prišli práve sem? Pred dvomi týždňami sme sem priniesli šteniatko, ktoré sme našli zúbožené na ulici. Preto! Dnes sa už má lepšie, no je ešte v karanténe...

„Čo myslíte, je to dobré?“ chcel vedieť náš názor na svoju robotu **Erik Hilinskí**, riaditeľ pre vývoj zariadení U. S. Steel Košice, ktorého sme zastihli s valcovačom **Jánom Schmidtom** pri

inštalácii pletiva. Aj keď sa ešte pred pár hodinami vôbec nepoznali, pôsobili ako zohraný tím. Ani jazyková bariéra tu neexistovala. Šéf pre vývoj zariadení ovláda slovenčinu vskutku dobre.

Chlapci z dcérskej spoločnosti Reliningsu si privstali, na omietaní budovy pracovali už po siedmej hodine ráno.

„Rozhodol som sa prísť pomôcť práve do útulku z dvoch dôvodov,“ prezradil. „Doma máme dvoch psov. Jedného sme priviezli z USA, druhého sme si zadovážili na Slovensku. A potom, únie som daroval aj svoje dve percentá, pretože si myslím, že pomoc potrebuje.“ K zvieratám má nesporné blízky vzťah. Tak ako aj J. Schmidt. „Mali by ste vidieť môjho holuba! Našiel som ho vo fabrike, vypadol ešte ako mláďa z hniezda...“ Zobral ho domov, krmil pinzetou, vyplpal ho. Dnes

nažer projektov **Peter Bencko** spolu s **Robertom Kulikom**, vedúcim oddelenia špeciálnej činnosti, zväzali, okrem iného, na určené miesta rôzne haraburdie, ženy sa činili pri hrabaní, upratovaní okolia domčeka i jeho vnútra od sutín, ale aj pri ďalšej robote. Všetkým dala poriadne zabráť. No **Sandre Strukovej, Gabriele Némethovej, Anne Pokořelcovej, Lucii Slovinskej, Zite Hromotovej** i všetkým ostatným, išla robota naozaj od ruky. „Pochváľte murárov, zaslužia si to,“ odporučili nám.

Rukávy si vysúkali aj riaditeľ U. S. Steel Košice - SBS **Gabriel Lörinc** (vľavo) a vedúci oddelenia špeciálnej činnosti **Róbert Kulik**.

mu často sedí na ramene aj pri chádzke ulicou.

S ubiehajúcim časom dostávala budova, jej interiér i príslahlé okolie v útulku, novú, krajšiu tvár. „No, na jednu tabu v oceliarni by to hádam aj stačilo,“ ozvalo sa z hlúčka chlapcov, ktorí na fúrikoch dovezli na kopy ďalšiu várku starého železa. Nuž, bolo ho naozaj úctyhodné množstvo. Rovnako ako nepotrebného dreva, konárov, sutiny.

Ťažšiu robotu si zobrali na starosť chlapi. Kým generálny manažér **Ján Vranec**, riaditeľ divízií závodov **Jaroslav Mikláš, Ján Vataščin, Pavel Ország, Peter Gaszi**, riaditeľ SBS **Gabriel Lörinc** či predák **Gabriel Vas** a ma-

Brigáda sa schyľovala ku koncu, keď medzi dobrovoľníkov zavítal prezident USSK **George F. Babcoke** s manželkou **Kathleen**. Všetko nasvedčuje tomu, že sobotňajším dobrovoľníckym podujatím pomoc útulku zo strany hutníkov nekončí. „Účasť na akcii berieme ako začiatok lepšej spolupráce,“ podotkol J. Vranec. „Pomohli sme, okrem fyzickej roboty i tým, že sme útulku umožnili napojiť sa na elektrinu, druhým krokom môže byť zabezpečenie prívodu pitnej vody.“ A čo ostatní? Chystá sa sem vrátiť aj J. Schmidt, aby dokončil začaté – inštaláciu pletiva.

Magdaléna FECURKOVÁ
Foto: **Milan KATUNSKÝ**

Domy majú nové nátery

Pred ôsmou hodinou ráno sa na nádvorie Obecného úradu v susednej Veľkej Ide začali schádzať prví dobrovoľníci z miestnej rómskej osady. V prevažnej väčšine tu trpezlivo čakali najmä Veľkoidančania, ktorí formou personálneho lízingu pracujú v spo-

ločnosti U. S. Steel Košice. V divíziách Energetika, Koksovňa... Ale i tí, ktorí sa zúčastňujú na dočasných aktivačných prácach alebo už dlhodobo zamestnanie nemajú.

„Na aktivačnom som bol štyri roky dozadu,“ postážoval sa O-

li východu vari tridsaťročný muž. „Už pol roka však nepracujem, roboty tu niet,“ tvrdil a dodal: „Kto nás zamestná? Pre nás, Rómov, je dnes ťažko nájsť nejakú robotu! Dnes budeme natierať fasády domov v osade. Starosta vravel, že všetko potrebné

V rómskej osade vo Veľkej Ide sa dobrovoľníci pustili do malovania fasád domov.

Úprave sa nevyhlo ani okolie...

je zabezpečené, aj farby sú...“

Krátka inštruktáž od starostu **Františka Šnira**, rozdelenie úloh, určenie, kde bude kto robiť a čo. Kým tí zdatnejší pracovali celé sobotňajšie dopoludnie na natieraní čelných fasád domov, ostatní dávali do poriad-

ku priestory pred osadou, ale i okolie oplotenia fabriky, vrátane zastávky MHD v blízkosti vrátnice do firmy pri oceliarni.

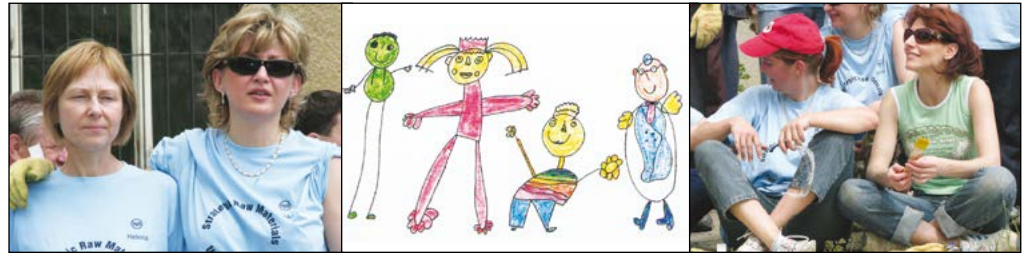
„Pekne to tam vyčistili, vyzbierali množstvo odpadkov,“ informoval nás starosta, keď sme sa krátko pred

obedom vo Veľkej Ide opäť zastavili. V osade práve dokončovali nátery modrou a zelenou farbou...

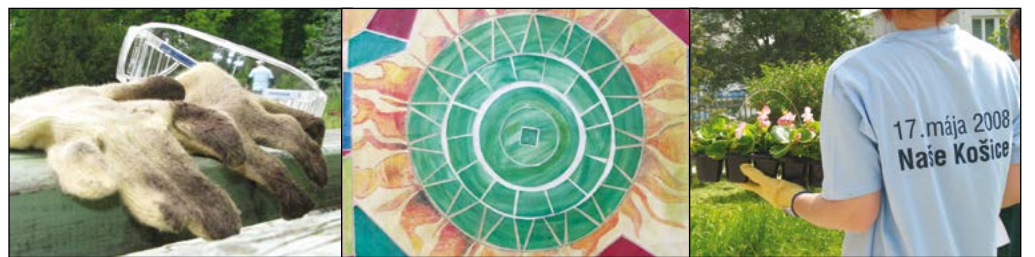
Do akcie sa zapojilo bezmála deväťdesiat obyvateľov Veľkej Ily.

Magdaléna FECURKOVÁ
Foto: **Milan KATUNSKÝ**

Naše Košice

fotoobjektívom

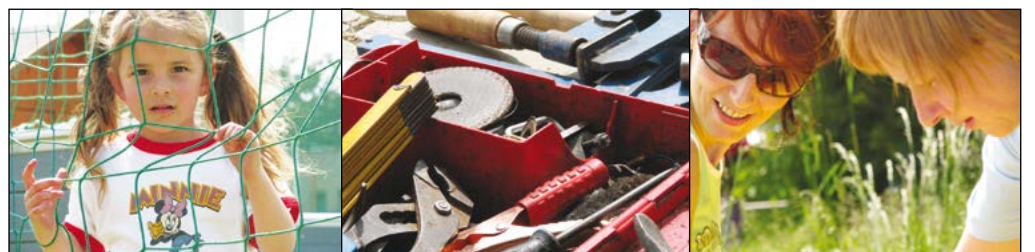

Foto: Ivan FLEISCHER, Jana ŠĽOSÁROVÁ, Ján KISUCKÝ a Milan KATUNSKÝ